

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/222/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215211204
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec - Erenová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1215211204.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľky: Y. I., T.. XX. XX. XXXX, H. Š. Č.. XX, toho času hlásený pobyt bezdomovca H. - T. I., adresa na doručovanie: B. Proti C., Y. O.. Č.. XX, H., proti odporcovi: PRO CIVITAS s. r. o., IČO: 45 869 464, Vajnorská ul. č. 100/A, Bratislava, zastúpený advokátkou: JUDr. Veronika Kubriková, PhD., Vajnorská ul. č. 100/A, Bratislava, o nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 06. mája 2015, č. k. 58C/239/2015 - 14, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **m e n í** tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením nariadil predbežné opatrenie, ktorým uložil odporcovi zdržať sa uplatňovania práv z Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX. XX. XXXX uzavretej medzi Poštovou bankou, a. s., Dvořákovo nábřeží č. 4, Bratislava, IČO: 31 340 890 a navrhovateľkou, do právoplatného skončenia vo veci samej a zároveň uložil Základnej umeleckej škole, so sídlom Exnárová 6, Bratislava povinnosť zdržať sa zrážok zo mzdy navrhovateľky v prospech odporcu na základe Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX. XX. XXXX uzavretej medzi Poštovou bankou, a. s., Dvořákovo nábřeží č. 4, Bratislava, IČO: 31 340 890 a navrhovateľkou do skončenia konania vo veci samej o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy a o ochranu spotrebiteľa. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 75 ods. 1 veta prvá, § 76 ods. 1, 2, 4, § 102 ods. 1 O. s. p. a vecne nevyhnutnosťou, vzhľadom na charakter sporu dočasne upraviť právne pomery účastníkov konania predbežným opatrením, keď sa s právnymi dôvodmi návrhu v celom rozsahu stotožnil, keďže povinnosť uložená zamestnávateľovi navrhovateľky je za daných okolností a skutkového stavu dôvodná a jej splnenie je možné od neho spravodlivo požadovať. Proti tomuto uzneseniu podal odporca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), z dôvodu, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p.) a doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej (§ 205 ods. 2 písm. e/ O. s. p.), z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.), odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p., a napokon z dôvodu, že súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p.) a navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a návrh navrhovateľky zamietnuť a zaviazat' ju na úhradu trov konania alternatívne zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konania a zaviazat' navrhovateľku na náhradu trov konania. Uviedol, že súd prvého stupňa mu odňal právo konať pred súdom tým, že mu nedoručil návrh na začatie konania vo veci samej a ako účastník konania sa preto nemal možnosť vyjadriť k rozhodným skutočnostiam, ktoré by mu mohli privodiť výhodnejšie postavenie v konaní, čím

porušil zásadu rovnosti sporových strán. Odporca vzniesol námietku nedostatku právomoci súdu tento spor prejednávateľ, nakoľko sa s navrhovateľkou dohodol, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej vznik, úplatnosť a výklad, budú rozhodované pred Stálym rozhodcovským súdom, zriadeným pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIÁČNÁ, a. s. Uviedol, že navrhovateľke bola splatnosť pohľadávky oznámená dva krát s tým, že platnosť Zmluvy o úvere nepopiera, uzavrela ju dobrovoľne, na základe slobodnej vôle, t. j. nenamieta časť, z ktorej mala úžitok, ale iba časť, na základe ktorej má povinnosť svoj záväzok splatiť. Poukázal na skutočnosť, že navrhovateľka svoje tvrdenie o tom, že Dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá bola predložená jej zamestnávateľovi je v rozpore s § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, žiadnym spôsobom neodôvodnila a nepodložila žiadnymi dôkazmi s tým, že dohoda o zrážkach zo mzdy je inštitútom práva, ktorý má v prvom rade zabezpečovací charakter, tzn., že zabezpečuje pohľadávku veriteľa a v žiadnom prípade nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Vytkol súdu prvého stupňa, že jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné, máťúce, neodôvodnené a arbitrárne, keďže navrhovateľka nenaplnila ani len základné zákonné predpoklady pre vydanie predbežného opatrenia. Poukázal na skutočnosť, že k vykonaniu zrážok zo mzdy navrhovateľky už došlo a preto pokiaľ by súd návrhu vyhovel, navrhovateľka by podala ďalší návrh na splnenie povinnosti s tým, že o vykonaní zrážky zo mzdy mala navrhovateľka vedomosť už v čase podania návrhu a preto nie je splnený základný predpoklad pre úspešnosť určovacej žaloby, keďže nie sú splnené procesné podmienky. Poukázal na stanovisko sudcu Milana Ľalíka, podľa ktorého všeobecné súdy, vrátane ústavného súdu ochranu spotrebiteľa pustili tak ďaleko, že títo nemusia niesť žiadne adekvátne dôsledky za svoje konanie, aj keď uzavru akúkoľvek zmluvu, dokonca čokoľvek, čo sa prieči zdravému rozumu (v zmysle „ten chudák nevie čo podpísal, ale peniaze mohol zobrať“), čo sa dotýka samej podstaty a hlavne primeranosti práva, v dôsledku čoho spotrebiteľa z úradnej povinnosti zbavujú jeho zodpovednosti s tým, že takýto postup zo strany orgánov ochrany práva je nielenže absolútne nevýchovný, paternalistický, ale aj absurdný a v rozpore so zásadou rovnosti, vigilanti bus iura, neminem laedere a pod., ktoré by v podstate mali platiť aj pre „privilegovaného spotrebiteľa“; opakom je potom neprípustné zvýhodňovanie dlžníka oproti veriteľovi, ktorému inak hrozí riziko nevyhozenia ani len elementárneho nároku bez akéhokoľvek príslušenstva voči dlžníkovi, ktorý sa tak neoprávnene obohacuje na jeho úkor za asistencie súdov. Preto, ak nedôjde k racionálnemu zvratu v doterajšej judikatúre súdov, opäť vrátane ústavného súdu, existujúce bagateľné spory tak zahltia všetky súdy Slovenskej republiky (čo je už reálne) a ochromia nielen výkon spravodlivosti, ale narušia aj dôveru občanov v právo, právny poriadok a tým aj právny štát. Uviedol, že v prípade, ak by si navrhovateľka plnila riadne a včas svoje záväzky voči jeho právnenému predchodcovi, tento zabezpečovací inštitút by nebol býval vôbec uplatnený s tým, že sama si svojim konaním, resp. opomenutím konania spôsobila uplatnenie zabezpečovacieho inštitútu zo Zmluvy tým, že porušila zmluvné podmienky, ktorej jej zo Zmluvy, ku ktorým sa sama, slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne zaviazala. Odporca vo svojom odvolaní ďalej poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 13Co/994/2013 a rozhodnutie Okresného súdu v Žiari nad Hronom, sp. zn. 6C/197/2014.

Navrhovateľka vo svojom vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedla, že ho považuje za nepravdivé a účelové a nesúhlasila, že súd prvého stupňa nie je príslušný z dôvodu údajnej rozhodcovskej doložky o podpísaní ktorej nemá vedomosť s tým, že veriteľom Poštová banka nebola poučená o možnom riešení budúcich sporov pred rozhodcovským súdom. Poukázala na skutočnosť, že rozhodcovská doložka, ktorá bola súčasťou VOP je priamo v rozpore s § 53 ods. 1 písm. r) Občianskeho zákonníka a je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a preto neplatnou. Namietla snahu odporcu spochybníť naliehavý stav k vydaniu predbežného opatrenia a zastaveniu zrážok zo mzdy, keď má vedomosť o tom, že sú s manželom bezdomovcami s tým, že sú blízko existenčného krachu a zadržované finančné prostriedky im výrazne znižovali ich už zúfalú situáciu. Uviedla, že vymáhaný dlh formou zrážok je premlčaný, keďže bol zosplatený pred viac ako tromi rokmi, z dôvodu ktorého je vymáhanie premlčaného dlhu formou zrážok zo mzdy úmyselným obchádzaním uplatnenia dlhu na všeobecnom súde, ktorý by musel ex offio dlh pre jeho premlčanie zamietnuť.

Odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie nie je vecne správne a odvolaniu odporcu je potrebné priznať úspech.

Predbežným opatrením môže súd pred začatím konania (§ 74 ods. 1 O. s. p.), ako i po začatí konania (§ 102 ods. 1 O. s. p.), dočasne upraviť pomery účastníkov, ak je to potrebné a účelné alebo ak je

tu obava, že by budúci výkon rozhodnutia bol ohrozený, t. j. že by sa kvalitatívne alebo kvantitatívne zmenila majetková podstata budúceho povinného.

Podľa § 76 ods. 1 písm. f) O. s. p., predbežným opatrením môže súd uložiť účastníkovi najmä, aby niečo vykonal, niečo sa zdržal alebo niečo znášal.

Nariadenie predbežného opatrenia má charakter provizórneho riešenia vzťahov medzi účastníkmi konania a preto vyžaduje preukázanie a osvedčenie existencie hmotnoprávneho nároku (pomery, vzťahu) medzi účastníkmi, ohľadne ktorého majú byť dočasne upravené pomery účastníkov, ako aj preukázanie naliehavej potreby úpravy právnych pomerov do rozhodnutia vo veci samej, keďže dočasná úprava je odôvodnená iba vtedy, ak existuje dôvodná obava, že jej nenariadením sa podstatne zhorší právne postavenie navrhovateľa v spore. Základným predpokladom prípustnosti a dôvodnosti predbežného opatrenia je tvrdenie a osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi účastníkmi konania a nevyhnutnosť dočasnej úpravy právnych vzťahov medzi nimi. Predbežné opatrenie plní funkciu prostriedku regulujúceho právne vzťahy na obdobie po jeho vydaní a má preto výrazný preventívny zmysel i účinok, ktorý v naliehavých prípadoch môže zamedziť aj vzniku škody alebo inej ujmy a ak k nej došlo, predbežným opatrením je možné zabrániť jej rozširovaniu. Nariadenie predbežného opatrenia vo všeobecnosti teda predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku), a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy a podmienkou pre jeho vydanie je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy pomerov by bolo právo niektorého z účastníkov ohrozené. V každom prípade je však potrebné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana ako aj osvedčenie, že je tu nebezpečie bezprostredne hroziacej ujmy.

Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formalities, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Pri nariadení predbežného opatrenia teda súd poskytne oprávnenému účastníkovi dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda, že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť, nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou urobenou vo forme predbežného opatrenia sa preto neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak.

V konaní o nariadenie predbežného opatrenia spočíva povinnosť tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno v činnosti súdu pred začatím konania, a pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia výlučne na navrhovateľovi s tým, že smeruje k osvedčeniu tých procesných a hmotnoprávnych skutočností, ktorých pravdepodobnosť môže vyústiť do záveru o legálnosti (potrebe, naliehavosti, primeranosti) nariadenia predbežného opatrenia. Unesenie dôkazného bremena v tomto konaní teda predpokladá len to, aby navrhovateľ súdu aspoň navrhol dôkazy základného významu pre osvedčenie nároku, ktorý má byť dočasne chránený predbežným opatrením, ako i dôkazy na osvedčenie naliehavosti, primeranosti a nevyhnutnosti dočasného opatrenia. To však neznamená, že súd môže nariadiť predbežné opatrenie len na základe tvrdení navrhovateľa bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, a bez osvedčenia nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy.

V posudzovanej veci sa navrhovateľka domáhala nariadenia predbežného opatrenia v priebehu konania o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá tvorila neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX. XX. XXXX, ktorú uzavrela s Poštovou bankou, s výškou poskytnutého úveru 2. 000 eur (60. 252,- Sk), ktorý sa zaviazala splácať mesačnými splátkami vo výške 57, 29 eur od 19. 07. 2009 s tým, že dátum konečnej splatnosti bol stanovený dňom 19. 04. 2015, pričom odporca predložil jej súčasnému zamestnávateľovi danú Dohodu o zrážkach zo mzdy, na základe ktorej už odporca jej zamestnávateľa na vykonávanie zrážok vyzval a tento aj zrážky z jej mzdy vykonáva.

Podľa § 157 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='99/1963%20Zb.%2523157'&ucin-k-dni='30.12.9999'> O. s. p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení

dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 167 ods. 2 O. s. p., ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Súd prvého stupňa o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia rozhodol napadnutým uznesením a v odôvodnení poukázal na ustanovenie § 76 ods. 4 O. s. p., avšak v zmysle tohto uznesenia nepostupoval a rozhodol v rozpore so zákonom, keď okrem uvedenia dôvodov návrhu vo veci samej a návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v napadnutom uznesení iba uviedol, že samotný charakter nároku, ktorého sa navrhovateľka vo veci samej domáha, je dostatočným dôvodom na dočasnú úpravu pomerov a umožňuje tomuto nároku poskytnúť dočasnú súdnu ochranu, pričom uniklo jeho pozornosti, že jedným zo zákonných predpokladov umožňujúcich nariadenie predbežného opatrenia je preukázanie naliehavej potreby úpravy právnych pomerov, keďže dočasná úprava je odôvodnená iba vtedy, ak existuje dôvodná obava, že jej nenariadením sa podstatne zhorší právne postavenie navrhovateľa v spore.

Odvolací súd považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že rozhodovanie o predbežnom opatrení v občianskom súdnom konaní je súčasťou základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Novela Občianskeho súdneho poriadku vykonaná zákonom č. 348/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, poskytla súdu za splnenia zákonných podmienok vyhotoviť uznesenie, ktorým nariadi predbežné opatrenie s tzv. skráteným odôvodnením, resp. len s odkazom na skutkové a právne dôvody uvádzané v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Treba zdôrazniť, že odôvodnenie súdnych rozhodnutí, a to rozsudkov alebo uznesení, je súčasťou práva na spravodlivý súdny proces v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Zo zásady náležitého odôvodnenia rozhodnutia existujú isté výnimky, ku ktorým dospel v rámci svojej rozhodovacej činnosti aj Ústavný súd SR a Európsky súd pre ľudské práva (napr. Van Hurk v. Holandsko, Helle v. Fínsko). Predpoklady na využitie skráteného odôvodnenia v zmysle tohto ustanovenia sú, že súd vyhovel návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu, a že súd sa stotožňuje so všetkými skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu.

Obidva uvedené dôvody (skutkové a právne) musí opísať a uviesť navrhovateľ v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, a práve prostredníctvom nich sa snaží preukázať, že sú dané všetky zákonné predpoklady na nariadenie predbežného opatrenia.

So zreteľom na uvedené a s poukazom na ustanovenie § 76 ods. 4 O. s. p. odvolací súd zdôrazňuje, že súd nemusí vypracovať siahodlhé odôvodnenie uznesenia o nariadení predbežného opatrenia v prípade, ak návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu vyhovie a stotožňuje sa so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, avšak uznesenie o nariadení predbežného opatrenia musí obsahovať odôvodnenie aspoň na úrovni podmienok jeho dôvodnosti (§ 75 ods. 2 O. s. p.) tak, aby ho bolo možné preskúmať v prípadnom odvolacom konaní.

Súd prvého stupňa však v zmysle uvedeného nepostupoval, v odôvodnení poukázal iba na ustanovenie § 76 ods. 4 O. s. p. a z napadnutého uznesenia nie je možné preskúmať a najmä zistiť, s čím sa stotožnil a prečo návrhu vyhovel, pretože záver prvostupňového súdu, ktorý vyslovil v napadnutom uznesení z obsahu spisu v žiadnom prípade nevyplýva.

Odvolací súd zároveň považuje za potrebné dať prvostupňovému súdu do pozornosti Nález Ústavného súdu ČR, sp. zn. IV ÚS 1554/08, podľa ktorého absencia povinnosti odôvodniť uznesenie, ktorým sa celkom vyhovie návrhu na vydanie predbežného opatrenia, nepochybne zasahuje do práva na spravodlivý proces pre povinného z tohto predbežného opatrenia, ktorý sa z písomne vyhotoveného uznesenia dozvie iba to, že súd má tvrdené skutočnosti za osvedčené. V takejto situácii je pre povinného veľmi obtiažne pochopiť, prečo súd predbežné opatrenie vydal. Z uznesenia nie je zrejmé, aké tvrdenia má súd za osvedčené, čím sú tieto tvrdenia osvedčené a prečo považuje súd tieto tvrdenia za dostatočné. Tieto faktory pritom musia byť v úvahe súdu prítomné, pokiaľ nie sú vysvetlené v odôvodnení, nie je možné vylúčiť, že rozhodnutie je prejavom ľubovôle. Rozhodnutie, z ktorého nie je

aspoň v základných rysoch zrejme, akými úvahami bol súd formuláciou výroku vedený, je treba podľa ustálenej judikatúry Ústavného súdu považovať za nepreskúmateľné.

Z listinných dôkazov predložených navrhovateľkou totiž vyplýva, že jej zamestnávateľovi bola Dohoda o zrážkach zo mzdy za účelom vykonávania zrážok zo mzdy predložená dňa 17. 10. 2013 a zamestnávateľ navrhovateľke písomne dňa 25. 11. 2013 oznámil, že prípade, ak nedoručí žiadne námietky týkajúce sa druhu a výšky pohľadávky, budú jej zrážky zo mzdy vykonávané od novembra 2013 až do uspokojenia pohľadávky veriteľa (odporcu).

Z návrhu navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia však vôbec nie je možné zistiť, či jej zamestnávateľ vôbec pristúpil k zrážaniu mzdy a nakoľko návrh vo veci samej spolu s návrhom na nariadenie predbežného opatrenia podala na súd prvého stupňa až dňa 29. 04. 2015, t. j. 17 mesiacov po predložení Dohody o zrážkach zo mzdy jej zamestnávateľovi, tak v žiadnom prípade sa nebolo možné stotožniť so všeobecným konštatovaním prvostupňového súdu v napadnutom uznesení, že navrhovateľka, vzhľadom na charakter sporu, osvedčila ohrozenie jej práva, resp. nároku, teda, že základné podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia preukázala.

Odvolací súd preto dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je nielen nepreskúmateľné, ale aj arbitrárne, keď súd prvého stupňa pri rozhodovaní porušil zákonné predpoklady pre aplikáciu ustanovenia § 76 ods. 4 O. s. p. a nakoľko navrhovateľka neosvedčila potrebu dočasnej úpravy pomerov, ktorá musí naliehavá a ani nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, zmenil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 220 O. s. p. a návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.